

Beste medeparochianen,
broeders en zusters,

Vandaag hoorden we in het evangelie
hoe Jezus optreedt in de tempel in Jeruzalem.

Best heftig!

Het is een optreden dat we niet zo gewend zijn van Jezus.

Hij drijft de runderen en de schapen de tempel uit
met een gesel gemaakt van touwen.

Hij veegt het kleingeld van de tafels van de geldwisselaars.

Ik zie het bijna voor mij.

Al die zorgvuldig gesorteerde muntjes
vliegen nu rond over de grond.

En tegen de duivenhandelaars zegt Jezus:

"Weg met dit alles."

"Maakt van het huis van mijn Vader geen markthal."

Ik moet u eerlijk zeggen:

Ik vind het ook wel leuk
om Jezus zo eens te zien.

Het laat iets zien van Jezus' passie.

Van zijn vurige ijver voor het Huis van zijn Vader.

Wat ik wel opvallend vind is
dat de Joden toch wel inzagen,
dat Jezus geen man is die hier zijn verstand verliest.

Of die hier buiten zichzelf raakt van woede.

Nee, ze zien dat hier meer aan de hand is.

Daarom stellen ze Jezus ook een vraag.

"Oké, u doet dit nou wel allemaal,
maar wat voor teken kunt Gij ons laten zien
dat Gij dit ook doen moogt?"

Ze vragen om uitleg.

Dat is toch eigenlijk best mooi.

Wel, om iets aan te kunnen voelen
wat Jezus hun nu wilde leren,
wil ik u eerst even meenemen
naar een hele eenvoudige vergelijking.
Mijn neefje Bas kwam mij eens bezoeken
toen ik nog in Amsterdam woonde.
Jaren geleden.
Ik was nog lang geen priester
en mijn neefje Bas was toen misschien een jaar of twaalf.
Ik nam hem mee de stad in.
En we gingen lunchen in de Kalverstraat.
En ik wilde mij natuurlijk van mijn beste kant laten zien.
Dus we gingen naar een duur restaurant, David en Goliath.
En terwijl we daar zo gezellig zaten te lunchen,
zei Bas ineens, dat hij een Hamburger bij Macdonalds
ook zo lekker vond!
En ineens realiseerde ik me:
Ach ja natuurlijk, ik neem Bas nu wel
mee naar een heel duur restaurant.
Maar zo'n jongen vindt een Hamburger bij Macdonalds
natuurlijk veel lekkerder.

Nou, zoiets stel ik mij voor
wat daar gebeurde in die tempel.
Het Paasfeest komt eraan.
En de Joden zijn zich aan het voorbereiden
om de mooiste offers te kunnen brengen.
Precies zoals dat ook voorgeschreven staat
in de wetboeken over het geloof.
En voor de rijke Joden was dat dan een mooi groot rund.
Of voor de arme Joden een mooi schaap.
En voor de allerarmsten een duifje.

Maar, zit God nu echt te wachten
op al dit soort offers?

Zit God nu echt te wachten op
het offeren van een rund,
of van een schaap of van een duif?

Weet u, Jezus weet wel
waar God echt op zit te wachten.
Dat is dus niet een rund of een schaap of een duif.
Maar dat is een mens,
die helemaal op God durft te vertrouwen.
En die mens wil Jezus zijn.
Een mens die zich helemaal durft te laten vallen
in de liefdevolle handen van de levende God.
Of, zoals ik mij altijd voorstel,
zoals een kleine baby zich laat koesteren
in de armen van zijn moeder.
Of, zoals een klein lammetje.
Klein en onschuldig.

En Jezus wil Zelf dat Lammetje zijn.
En daarom zegt Jezus:
Weg met al die runderen en schapen
en duiven.
Weg met al dat wisselgeld.
Ik ben het Lam van God.

En ik kan me zo voorstellen
dat de Joodse mensen toen reageerden:
Nou, bewijs dan maar eens
dat Jij werkelijk het Lam van God bent.

En dan zegt Jezus:
en nu zeg ik het even met mijn eigen woorden.
Ik zal jullie het bewijs geven.
Ik zal worden gekruisigd op Goede Vrijdag.
Maar dan zullen jullie ook zien
dat ik het offer ben,
dat God werkelijk behaagt.

Want als teken daarvan zal God Mij dan na drie dagen
uit de doden doen herrijzen.
Dat is het teken dat ik het ware Lam van God ben.
Het offer dat Hem werkelijk behaagt.
Niet al die runderen en schapen en duifjes.
Maar Ik zelf, het Lam van God.

Weet u, dat leer ik van het evangelie van vandaag.
Er zijn allerlei wetten, godsdienstige wetten.
Maar God wil uiteindelijk maar één ding:
ons hart.
Natuurlijk zijn er de tien geboden.
We hebben ze in de eerste lezing gehoord.
Geboden die God nota bene zelf aan ons heeft gegeven.
Wat wil je nog meer?
Maar toch wil God wél nog meer.
God wil niet alleen maar twee stenen tafelen
om zijn wetten op te kunnen schrijven.
Maar God wil een hart waarop Hij deze tien geboden
kan schrijven.
Want God wil dat wij van harte zijn tien geboden doen.
En daarom is Jezus gekomen.
Om deze tien geboden met zijn liefde
in ons hart te kunnen schrijven.

En daarom zegt Jezus tegen de duivenhandelaren:
"Weg met dit alles!"
God wil geen runderen, schapen of duifjes!
God wil ons hart!
Amen.